

medicinskabe på sygehuse og institutioner og i øvrigt ydelse af service, der forudsætter kendskab til lægemidler, og som naturligt kan varetages af apotekerne. Apotekernes servicevirksomhed kan også omfatte pakning af lægemidler til den enkelte patient i doseringssystemer, der dog forudsættes at ske på vilkår fastsat af sundhedsstyrelsen.

For alle dele af apotekernes service- og informationsvirksomhed gælder, at den forudsættes udøvet på et helt objektivt og teknisk grundlag og uden markedsføringsmæssigt sigte i relation til bestemte præparater.

Til § 12

I § 11 gives regler for apotekernes hovedvirksomhed og for de opgaver, apotekerne skal varetage. § 12 fastlægger rammerne for, hvilke opgaver apotekerne kan varetage. De enkelte apoteker kan således fortsat fremstille farmaceutiske specialiteter og varer, der forhandles til egen forbrugerkreds.

Der kan tillige forekomme særlige tilfælde, hvor det vil være rimeligt, at et apotek kan forhandle lægemidler til et andet apotek uden at deltage i den centraliserede produktion. I sådanne tilfælde kan sundhedsstyrelsen tillade, at de på et apotek fremstillede farmaceutiske specialiteter udover til forbrugerne tillige forhandles til et andet apotek. Sådanne ordninger forudsættes at have et begrænset omfang.

Herudover kan apotekeren ikke fremstille lægemidler uden for bevillingen, medmindre dette sker som led i en aftale mellem den pågældende apoteker og den registreringsindehaver, der er omfattet af § 13, stk. 1, jfr. § 12, stk. 3.

Til §§ 13-14

Der henvises til de indledende bemærkninger til kapitlet.

Til kapitel 4

Efter den gældende apotekerlovs § 7 kræves kongelig bevilling for at drive apotek, medens de nærmere betingelser for at opnå bevilling fremgår af § 8. Proceduren ved bevillingstildeling er beskrevet i gældende lovs § 7, stk. 2 og 3, og i § 9 er der fastsat regler for bortfald af bevillingen. Bevillingssystemet er i øvrigt nærmere beskrevet i betænkning 725/1974, side 12-14.

Efter de gældende regler er apotekerbevillingen knyttet til et bestemt apotek, hvis status kun kan ændres, når apotekeren fratræder. Bevillingen giver sin indehaver ret til indtil 70-årsalderen at

drive det tildelte apotek på det hidtidige sted, hvilket i visse tilfælde har vanskeliggjort både en fortløbende og en mere langsigtet tilrettelæggelse og tilpasning af strukturen i apotekervæsenet. For at øge smidigheden i distributionsstrukturen og dermed forbedre muligheden for at varetage service-mæssige og økonomiske hensyn, foreslås der gennemført visse ændringer i bevillingssystemet. Efter forslaget kan en apotekerbevilling således i særlige tilfælde gores tidsbegrænset, og der kan i forbindelse med ansøgte forflytninger af apotekere indtages strukturmæssige hensyn ved udnævnelsen.

I kapitlet er samlet reglerne om bortfald og tilbagekaldelse af apotekerbevillinger. De foreslåede regler svarer i det væsentlige til de gældende bestemmelser herom, idet der dog som noget nyt er foreslået adgang til under anvendelse af en særlig retssikkerhedsmæssig procedure at tilbagekalde en bevilling, i tilfælde hvor apotekeren har udvist grov forsømmelse med hensyn til driften af apoteket.

Til § 15

I forhold til gældende lovs betingelser for opnåelse af apotekerbevilling foreslås følgende ændringer:

- 1) Kravet om dansk indfødsret og bopæl her i landet kan ikke opretholdes i forhold til statsborgere i de lande, der er medlemmer af De europæiske Fællesskaber. Det er foreslået, at bopælskravet helt udgår. Rent faktisk må en apoteker for at opfylde sine pligter som apoteker have bopæl her i landet.
- 2) »Ude af rådighed over sit bo« er foreslået erstattet af »ikke er under konkurs«. Ændringen er en følge af bestemmelser i lov nr. 298 af 8. juni 1977 (konkursloven). Nogen realitetsændring er ikke tilsigtet.
- 3) Gældende lovs krav om to års provisoransættelse, hvorfra der dog kan dispenseres, foreslås erstattet af et krav om, at ansøgeren efter sin farmaceutiske kandidatexamen skal have gjort sig egnet til at lede et apotek. Herved tilsigtes en præcisering af, at den forudgående beskæftigelse skal være relevant for en ledergerning inden for lægemiddeldistribution, og at sådanne kvalifikationer også kan opnås på anden måde end ved apoteksansættelse. Dette ændrer ikke ved det forhold, at en længerevarende tilfredsstillende ansættelse på apotek eller sygehusapotek også i fremtiden må betragtes som en kvalifikation i sig selv.